

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Mulier muta, ne esset maledica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

re, licet tamen vobis cum Paulo corpus castigare, & flagellis sauire in terga, & ibi quoque erubescere. Veneris faces, quæ vino accenduntur, sanguine extinguuntur. Nemo se hic excuset, nemo inermem putet ad pugnandum pro castitate. Hic iuuenis vincit, cum alia omnia decissent, telum in ore reperit, quod impudicæ Thaidi in faciem iacularetur. Nimirum hæc oratio illius fuit:

Senec. in
Hercule fur.

Grauent catena corpus, & longa fame

Mors protrahatur lenta, non vincet fidem

Vis vlla nostram: moriar, ô numen tuus.

XIV.

Quid de lingua amissa sanctus queratur? si hæc taceat, omnibus membris potest Christum prædicare. Et scimus, multos elingues, ipso Cicerone disertius diuina vi fuisse locutos. Ita si tyrannus membro exempto monstrum voluit facere, Deus monstrum prodigio condecorauit. Quamquam omnino digni sunt hoc plectro, qui eo nôrunt in diuinas laudes vti. Illi autem, quibus hæc in ore caro mille parit infernos, dum lingua Deum blasphemant, dum homines impetunt, dum vyperas agunt, *quorum os maledictione plenum est*, magni meritò beneficij loco habere debent, si linguam amittunt, aut velut capistro iniecto eam sentiunt impediri. Vincentius clarum inter Patres Dominicanos sidus, & ob tot tamque illustria prodigia meritò miraculosus Prædicator, aliquando Valentia, in solenni D. Ioannis Baptistæ festo die, ad populum, in publica concione dicebat. Dum verba faceret, per confertam multitudinem, in medium adducta est mulier muta, quæ in omni vita sua nunquam fari quauerat. Animaduersa fide eorum, qui feminam adduxerant, coepto orationis argumento pausam interiecit Vincentius, oculisque aliquamdiu in cælum eleuatis, postea ad mulierem conuersus mutam interrogauit: *Quid vis filia?* Illa extemporaliter prodigio respondit: *Panem volo, & officium lingue.* Attonitis omnibus, ait Vincentius: *Panem quidem quotidianum, quam diu vixeris, habebis: officium verò lingue non poteris impetrare: pro futura enim utilitate tua Deus voluit te tali beneficio priuare. Si enim loquendi usum habuisses, tanta fuisset lingua tua mordacitas, ut vitam corporis & anima perdidisses.*

Petr. Ranz.
Panormit. in
vita eius. l. 3.
cap. 1.

Merito

Merito ergo Deum magnificare non cesses; & caue ne ab eo ulterius petas, quod non immerito denegabit. Ad hæc mulier denuò clarè articulateque respondit: *Faciam, quod hortaris*; & cum dicto confestim rursus obmutuit. Obmutuerunt stupore & alij qui aderant, & aliquantum ad silentium admiratione redacti tacerunt, præsertim illi, qui eam adduxerant; postea laude & gratijs Deo dictis, adductam domum reduxerunt; vbi postquam septem annis superuixit, mortem piè religioseque obiit, ipso vitæ exitu testata, melius sibi fuisse, loqui non potuisse, quàm malè esse locuturam. Quod etiam aliæ lingulacæ & blateratrices feminae optare deberent. Minus enim deforme est, defectu corporis, quàm virtutis laborare. Quamuis & malus spiritus linguam subinde vincit, ne Deum laudet. Hinc *eiecto demonio locutus est mutus*. Itaque & tacere aliquando malum est, & loqui bonum; aliquando autem satius, non posse loqui, quàm nimis loqui; vt & silentium, & eloquium à Deo, vel diabolo possit prouenire.

Matth. 9. 33.

Quemadmodum autem grande beneficium fuit huic mulieri, linguæ vsu fuisse destitutam, ita & aliæ piæ feminae, vt pudicitiam tuerentur, ipsam formæ suæ destructionem, tanquam beneficium, à Deo petierunt. Adedò quod monstrum est Mundo, pulchrum est Deo. S. Liberata, alioqui Wilgefortis, apud Belgas Ontkommera, Germanis Onsummernus dicta, Regis Portugallia filia, clam Christiana nescio parente, omnium totius regni formosissima habebatur, quam speciem vnà cum virginitate Christo addixit. Sed non defuit generosæ menti tentator, vt virtutem etiam pugna redderet illustriorem. Abierat è mortali vita mater eius. Pater qui sine vxore nolebat viuere, cum sponsam circumspiceret, nullam potuit hac filiâ suâ vel nobiliorem, vel venustiore reperire, quæ videbatur ex omnibus gratijs composita. Ethnicus igitur homo nihili faciens reuerentiam sanguinis, eam in coniugium expetit. Liberata exhorruit petitionem incestam, potiusque milles mori maluit, quàm consentire in nuptias tam inauspicatas. Quid, inquit, pater meus Oedipum ager? ego eadem & filia, & vxor illi erò; filij autem mei, si quos genuero, fratres mei

XV.

Martyrolog. Rom. Molan. ad Vsuardū, & Abbas Anhusan. in Stemmat. Christi. 20. Iulij post Bartholom. Riccium in triumph. Christi crucifixi.

Kkkkk

mei